EUIPN
EUROPEAN UNION
INTELLECTUAL PROPERTY NETWORK

www.euipn.org

LT

Dažnai užduodami klausimai (DUK)
dėl bendrosios praktikos

CP12. ĮRODYMAI PREKIŲ ŽENKLŲ APELIACINĖSE PROCEDŪROSE ĮRODYMŲ TEIKIMO BŪDAI, STRUKTŪRA, PATEIKIMAS IR KONFIDENCIALIŲ ĮRODYMŲ TVARKYMAS

2021 m. kovo mėn.

DAŽNAI UŽDUODAMI KLAUSIMAI DĖL CP12

1 BENDROJI PRAKTIKA 4

1.1 Bendroji informacija 4

1.1.1 Koks bendrosios praktikos CP12 tikslas? 4

1.1.2 Ar bendrojoje praktikoje CP12 atsižvelgta į ES teismų praktiką? 4

1.2 Bendrosios praktikos bendrosios sąvokos 4

1.2.1 Ką daryti IN tarnybai, jeigu jai nustatyta teisinių apribojimų, dėl kurių ji negali pritarti keturių rūšių įrodymams, pateiktiems 2.2 poskyryje „Įrodymų priimtinumas apeliacinės procedūros etape“? 4

1.3 Bendrosios praktikos dokumento principai 4

1.3.1 Ar įrodymų sąrašas, pateiktas 3.1.1.1–3.1.1.10 poskyriuose, yra baigtinis? 4

1.3.2 Atsižvelgiant į tai, kad interneto svetainės analitika ir archyvai, svetainės, kurias galima redaguoti, ir socialiniai tinklai (taip pat kiti internetinių įrodymų šaltiniai) sparčiai kinta, ar bendroji CP12 praktika nepasens per kelerius metus? 4

1.3.3 Ar prekių ženklų procedūrose privaloma naudoti priemones (nurodytas 3.2.2 poskyryje „Internetiniai įrodymai: datos nustatymo priemonės“)? 5

1.3.4 Kodėl e. teikimas, kai tai įmanoma, yra tinkamiausias būdas pateikti įrodymus? 5

1.3.5 Kodėl bendrosios praktikos CP12 3.3.3.2 poskyryje „Vartotojų imtis (imties sudarymo metodas, imties dydis)“ nurodyti absoliutūs skaičiai (nuo 1 000 iki 2 000 vartotojų)? 5

1.3.6 Kodėl bendrojoje praktikoje CP12 rekomenduojama nejungti testų protokolų tiriant įgytą skiriamąjį požymį arba reputaciją? 5

1.3.7 Ar naudotojai ir tyrimą atliekantys ekspertai turėtų naudoti tik klausimus, pateiktus taikant trijų pakopų testavimo metodą, susijusį su įgytu skiriamuoju požymiu ir reputacija (3.3.3.4 poskyryje „Tyrimo klausimyno struktūra ir formuluotė“)? 5

1.3.8 Kas yra 3.3.3.5 poskyryje pateiktas kontrolinis sąrašas? 6

1.3.9 Ar 3.3.3.5 poskyryje pateiktu kontroliniu sąrašu nustatomas privalomas turinys ir standartas, kurį turėtų atitikti rinkos tyrimai? 6

1.3.10 Ar pagal bendrąją praktiką CP12 galima reikalauti, kad vykstant inter partes procedūrai būtų saugomas konfidencialumas kitos šalies atžvilgiu? 6

1.3.11 Kodėl bendrojoje praktikoje CP12 nenustatyta galimybė reikalauti konfidencialumo ir vėlesniame etape, o ne tik tada, kai pateikiami įrodymai? 6

1.3.12 Ką daryti, jeigu tam tikros apeliacinės įstaigos arba IN tarnybos neskelbia savo sprendimų ar įrodymų internete? 6

2 METODOLOGIJA 6

2.1 Kaip šiame projekte dalyvavo apeliacinės institucijos, IN tarnybos ir naudotojų asociacijos (NA)? 6

2.2 Kaip IN tarnybos gali įgyvendinti bendrąją praktiką CP12? 7

2.3 Kai IN tarnyba nusprendžia įgyvendinti bendrąją praktiką, kokį poveikį tai turės jos ankstesnėms, vykdomoms arba būsimoms procedūroms? 7

2.4 Kuo skiriasi bendrasis pranešimas CP12 ir bendroji praktika CP12? 7

2.5 Ar IN tarnyba gali bendrąją praktiką įgyvendinti bet kada? 7

2.6 Ar ES nepriklausančių šalių IN tarnybos gali įgyvendinti bendrąją praktiką? 8

2.7 Ar IN tarnybos galės atsisakyti įgyvendinti bendrąją praktiką? 8
2.8 Kas atsitinka, jeigu nacionalinėje teisėje yra teisinių apribojimų? Ar tai reiškia, kad bendroji praktika CP12 apskritai netaikoma? 8
2.9 Kas gali pasinaudoti bendrąja praktika CP12? 8
2.10 Kas atsitiktų, jei, pavyzdžiui, būtų priimtas teismo sprendimas arba kitoks sprendimas dėl bendrosios praktikos CP12 principų pažeidimo? 8

1 BENDROJI PRAKTIKA

1.1 Bendroji informacija

1.1.1 Koks bendrosios praktikos CP12 tikslas?

Bendrosios praktikos CP12 dokumente pateikti pagrindiniai, neprivalomi principai, taikytini įrodymams vykstant prekių ženklų apeliacinėms procedūroms. Šiuo dokumentu nesiekiama nustatyti nepriklausomoms apeliacinėms institucijoms taikomos praktikos ar padaryti teisės aktų pakeitimų dėl jo įgyvendinimo. Bendrąja praktika CP12 siekiama tik pateikti rekomendacijų, kad apeliacinės institucijos galėtų priimti ir taikyti elementus, kurie, jų nuomone, yra naudingi, nes bendroji praktika negali būti joms privaloma.

1.1.2 Ar bendrojoje praktikoje CP12 atsižvelgta į ES teismų praktiką?

Atitinkama ES teismų praktika buvo išnagrinėta ir ja remtasi rengiant bendrosios praktikos CP12 rekomendacijas.

1.2 Bendrosios praktikos bendrosios sąvokos

[Įrodymai; įrodymų priimtinumas apeliacinės procedūros etape]

1.2.1 Ką daryti IN tarnybai, jeigu jai nustatyta teisinių apribojimų, dėl kurių ji negali pritarti keturių rūšių įrodymams, pateiktiems 2.2 poskyryje „Įrodymų priimtinumas apeliacinės procedūros etape“?

Apibrėžtyse vartojami bendri su įrodymų rūšimis susiję terminai, suderinti su ES teismų praktika. Šios apibrėžtys yra tik kaip gairės, visų pirma šalims ir jų atstovams, ir tai suteikia daugiau skaidrumo ir nuspėjamumo, ypač ES lygmeniu, vykstant procedūroms EUIPO Apeliacinėje taryboje. Tačiau kitos apeliacinės institucijos gali naudoti šias apibrėžtis, tačiau tik tuo atveju, jeigu tai taikytina pagal atitinkamą nacionalinę teisę. Esant teisinių apribojimų, visos IN tarnybos skatinamos iš dalies įgyvendinti bendrąją praktiką CP12 (pasirinktinis įgyvendinimas). Tokiu būdu kitų skyrių ir poskyrių rekomendacijomis gali būti remiamasi kaip gairėmis, skirtomis IN tarnyboms ir jų naudotojams.

1.3 Bendrosios praktikos dokumento principai

ĮRODINĖJIMO PRIEMONĖS IR ĮRODYMŲ ŠALTINIAI

[Dokumentų ir kitų įrodymų rengimas; internetiniai įrodymai: šaltiniai, patikimumas ir pateikimas; įrodymų tikrumas, teisingumas ir patikimumas bei jų vertinimo kriterijai]

1.3.1 Ar įrodymų sąrašas, pateiktas 3.1.1.1–3.1.1.10 poskyriuose, yra baigtinis?

Sąrašas yra tik orientacinio pobūdžio ir neatspindi santykinės įrodymų svarbos ar įrodomosios galios. Jis taip pat nėra baigtinis. Todėl šalis gali pateikti bet kokius kitus konkrečiu atveju svarbius įrodymus, ir apeliacinės institucijos arba valstybių narių IN tarnybos gali į juos atsižvelgti. Bet kokių įrodymų vertinimo klausimas visada sprendžiamas jų nuožiūra.

1.3.2 Atsižvelgiant į tai, kad interneto svetainės analitika ir archyvai, svetainės, kurias galima redaguoti, ir socialiniai tinklai (taip pat kiti internetinių įrodymų šaltiniai) sparčiai kinta, ar bendroji CP12 praktika nepasens per kelerius metus?

Bendroji praktika CP12 kiek tik įmanoma parengta taip, kad ją būtų galima taikyti ir atnaujinti, taip pat ji parengta ateities iššūkiams. Tačiau tam tikri klausimai, visų pirma susiję su poskyriu „Internetiniai įrodymai: šaltiniai, patikimumas ir pateikimas“, turi būti vertinami atsižvelgiant į kintančią teismų praktiką ir technikos raidą. Todėl, jeigu atsirastų kokios nors naujos teismų praktikos, susijusios su bendrosios praktikos CP12 principais ir rekomendacijomis, įgyvendinant 2020 m. rugsėjo mėn. pradėtą EBP 4 paprojektį „Bendrosios praktikos palaikymas“ (angl. *Maintenance of Common Practices*) ta teismo praktika galėtų būti analizuojama ir nagrinėjama, ir tada būtų sprendžiama, ar atitinkamą dokumentą reikia pritaikyti prie naujai priimtos teismo praktikos. Ta pati taisyklė turėtų būti taikoma visai technikos raidai, darančiai poveikį į bendrąją praktiką CP12 įtrauktoms rekomendacijoms. Tačiau šių veiksmų gali būti imtasi tik įgyvendinus bendrąją praktiką.

ATITINKAMOS ĮRODYMŲ DATOS NUSTATYMAS

[Dokumentiniai įrodymai: dokumentų datos nustatymas; internetiniai įrodymai: priemonės atitinkamai datai nustatyti; rinkos tyrimo laikotarpis ir laikas]

1.3.3 Ar prekių ženklų procedūrose privaloma naudoti priemones (nurodytas 3.2.2 poskyryje „Internetiniai įrodymai: datos nustatymo priemonės“)?

Pirmiau paminėtame poskyryje pateiktas nebaigtinis priemonių, kurios gali padėti nustatyti datą, kada konkretus įrodymu esantis turinys buvo paskelbtas internete, sąrašas. Tačiau procedūros šalims ir jų atstovams naudoti tas priemones nėra privaloma. Jie gali naudotis kitomis galimybėmis (pavyzdžiui, notaro pažymėjimu) arba internetinėmis priemonėmis. Jų vertinimo klausimas visada paliekamas spręsti apeliacinių institucijų ir valstybių narių IN tarnybų nuožiūra.

ĮRODYMŲ PATEIKIMO BŪDAI

[Įrodymų pateikimas: priimtinas formatas, dydis ir apimtis; įrodymų struktūra; rinkos tyrimų struktūra; šablonai]

1.3.4 Kodėl e. teikimas, kai tai įmanoma, yra tinkamiausias būdas pateikti įrodymus?

Bendrosios praktikos CP12 tikslas – užtikrinti kuo didesnį įtraukumą ir neatmesti esamos praktikos. Todėl joje pateikta rekomendacijų, kuriomis apimami visų rūšių pateikimo būdai, t. y. įrodymų pateikimas popierine forma, įskaitant visų fizinių objektų pateikimą, pateikimas e. priemonėmis, pateikimas faksu ir pateikimas duomenų laikmenose. Svarbu tai, kad šalis arba jos atstovas visada turėtų iš anksto patikrinti, kokių rūšių pateikimo būdai yra priimtini atitinkamai apeliacinei institucijai arba IN tarnybai. Pavyzdžiui, kai kuriose iš jų gali būti priimtini tik bepopieriai būdai arba nebūti galimybės teikti faksu. Tačiau atsižvelgiant į tai, kad vis daugiau prekių ženklų procedūrų gali būti nagrinėjamos internetu, o tradicinės procedūros nuolat kinta dėl skaitmenizacijos, labai tikėtina, kad ateityje daugiau apeliacinių institucijų ir IN tarnybų galės sutikti su e. teikimu. Taigi, tikėtina, kad ateityje vyraus e. teikimas. Todėl e. teikimas, kai tai įmanoma, yra tinkamiausias būdas pateikti įrodymus.

1.3.5 Kodėl bendrosios praktikos CP12 3.3.3.2 poskyryje „Vartotojų imtis (imties sudarymo metodas, imties dydis)“ nurodyti absoliutūs skaičiai (nuo 1 000 iki 2 000 vartotojų)?

Imties dydis, kurį sudaro nuo 1 000 iki 2 000 vartotojų, į bendrąją praktiką CP12 įtrauktas **tik kaip pavyzdys**. Minėtas imties dydis galėtų būti laikomas pakankamu, kai kalbama apie plačiąją visuomenę ir įprastas prekes bei paslaugas. Tačiau imties dydį gali sudaryti mažesnis vartotojų skaičius, atsižvelgiant į atitinkamos valstybės narės gyventojų skaičių (atitinkamą visuomenę), valstybių ypatumus ir prekių bei paslaugų sritį. Vadinasi, kalbant apie profesionalus ir labiau specializuotas ir (arba) konkrečias prekes bei paslaugas, tipinės ir įrodymo galią turinčios imties dydis gali būti gerokai mažesnis, jeigu tik atranka atlikta visiškai atsitiktinai. Todėl imties dydis turėtų būti nustatomas kiekvienu konkrečiu atveju.

1.3.6 Kodėl bendrojoje praktikoje CP12 rekomenduojama nejungti testų protokolų tiriant įgytą skiriamąjį požymį arba reputaciją?

Bendrojoje praktikoje CP12 pateiktos rekomendacijos dėl atskirų bandymų protokolų turėtų būti vertinamos kaip geriausia patirtis ir (arba) rekomenduojama tyrimų atlikimo metodika ir gali būti naudingos visoms suinteresuotosioms šalims. Reikėtų atsižvelgti į tai, kad *reputacija* ir *įgytas skiriamasis požymis* visoje ES turi būti skirtingai įrodomi. Todėl praktiškai nėra tikėtina, kad protokolai būtų jungiami, nes tyrimų specialistai juos atskiria vengdami galimos painiavos ir kuo labiau mažindami riziką, kad gauti rezultatai ne visiškai pagrįs padarytas išvadas. Vis dėlto įrodymai visada bus vertinami kiekvienu konkrečiu atveju, o galutinį sprendimą ir toliau savo nuožiūra priima atitinkamos apeliacinės institucijos ir IN tarnybos.

1.3.7 Ar naudotojai ir tyrimą atliekantys ekspertai turėtų naudoti tik klausimus, pateiktus taikant trijų pakopų testavimo metodą, susijusį su įgytu skiriamuoju požymiu ir reputacija (3.3.3.4 poskyryje „Tyrimo klausimyno struktūra ir formuluotė“)?

Bendrojoje praktikoje CP12 pateiktas trijų pakopų metodas yra viena iš kelių galimybių pateikti rinkos tyrimo struktūrą. Keli šiose pakopose naudojami klausimai negali apimti išsamaus klausimų, kuriuos reikia

faktiškai užduoti apklausoje, rinkinio; jie tėra orientacinio pobūdžio. Klausimų skaičių ir ypač jų formuluotę visada turėtų apibrėžti tyrimą atliekantis ekspertas kiekvienu konkrečiu atveju, ir jie turi būti pritaikyti prie konkrečių faktinių, ekonominių ir kultūrinių aplinkybių.

1.3.8 Kas yra 3.3.3.5 poskyryje pateiktas kontrolinis sąrašas?

Kontrolinį sąrašą gali naudoti apeliacinės institucijos ir IN tarnybos, kaip pagalbinę priemonę vertinant rinkos tyrimų turinį ir standartą, kurį jie turėtų atitikti. Naudotojams ir tyrimų vykdytojams taip pat gali būti naudinga patikrinti, ko gali reikalauti atitinkamos įstaigos.

1.3.9 Ar 3.3.3.5 poskyryje pateiktu kontroliniu sąrašu nustatomas privalomas turinys ir standartas, kurį turėtų atitikti rinkos tyrimai?

Į kontrolinį sąrašą, kaip ir į visą bendrąją praktiką CP12, įtrauktos gairės ir geriausių neprivalomų rekomendacijų rinkinys. Tai tik pagalbinė priemonė apeliacinėms institucijoms ir IN tarnyboms. Todėl rinkos tyrimo turinį ir standartą ir toliau vertina atitinkama apeliacinė institucija arba IN tarnyba.

ĮRODYMŲ KONFIDENCIALUMAS

[Konfidencialumo prašymo apimtis; priimtini būdai ir laikas pareikšti apie konfidencialumą; konfidencialumo prašymo vertinimo kriterijai; konfidencialių duomenų, esančių bylose ir sprendimuose, tvarkymas; asmens duomenų, su sveikata susijusių duomenų ir neskelbtinų duomenų, esančių bylose ir sprendimuose, tvarkymas (anoniminimas)]

1.3.10 Ar pagal bendrąją praktiką CP12 galima reikalauti, kad vykstant inter partes *procedūrai būtų saugomas konfidencialumas kitos šalies atžvilgiu?*

Bendrojoje praktikoje CP12 nenustatyta galimybė šalims laikyti įrodymus ar duomenis konfidencialiais kitos šalies ir (arba) jos atstovo vykstant *inter partes* procedūroms atžvilgiu.

1.3.11 Kodėl bendrojoje praktikoje CP12 nenustatyta galimybė reikalauti konfidencialumo ir vėlesniame etape, o ne tik tada, kai pateikiami įrodymai?

Nors yra keletas apeliacinių institucijų ir IN tarnybų, leidžiančių šalims reikalauti konfidencialumo iki prekių ženklų procedūros pabaigos, bendrosios praktikos CP12 tikslas – pateikti rekomendacijas, pagrįstas geriausios praktikos pavyzdžiais. Kalbant apie laiką, per kurį galima reikalauti konfidencialumo, rekomenduojama, kad šalis, pateikdama įrodymus, turėtų nurodyti, kad jie yra konfidencialūs arba kad juose yra konfidencialių dalių. Kuo vėliau pateikiamas prašymas laikyti informaciją konfidencialia, tuo sunkiau užtikrinti įrodymų konfidencialumą, visų pirma tais atvejais, kai naudojamos internetinės duomenų bazės, kuriose yra bylos dokumentų.

1.3.12 Ką daryti, jeigu tam tikros apeliacinės įstaigos arba IN tarnybos neskelbia savo sprendimų ar įrodymų internete?

Bendrosios praktikos CP12 tikslas – apimti apeliacinių institucijų ir IN tarnybų, skelbiančių savo sprendimus ir (arba) įrodymus ir jų neskelbiančių, praktiką. Todėl, jei tam tikros apeliacinės įstaigos arba IN tarnybos neskelbia jų internete, CP12 šiuo atžvilgiu tiesiog nebus taikoma. Tikslas – užtikrinti kuo didesnį įtraukumą ir neatmesti esamos praktikos. Be to, atsižvelgiant į tai, kad tradicinės procedūros kinta dėl skaitmenizacijos, labai tikėtina, kad ateityje ši dokumento dalis galėtų būti naudinga daugiau apeliacinių institucijų ir IN tarnybų.

2 METODOLOGIJA

2.1 Kaip šiame projekte dalyvavo apeliacinės institucijos, IN tarnybos ir naudotojų asociacijos (NA)?

Bendrosios praktikos CP12 rezultatas – keliuose susitikimuose dalyvavusių suinteresuotųjų subjektų, atsakiusių į klausimynus ir teikusių atsiliepimus apie leidinių projektus, kolektyvinis indėlis. Teikdamos atsiliepimus dėl EUIPN svetainėje paskelbtų trijų leidinių, rengiant bendrąją praktiką CP12 IN tarnybos,

apeliacinės įstaigos, NA, teisės ekspertai ir mokslininkai pateikė daugiau kaip 100 atskirų nuomonių, ir visa tai padėjo parengti galutinę dokumento versiją. Be to, apeliacinėms institucijoms (vidaus ir išorės) ir IN tarnyboms įvairiuose projekto etapuose buvo išsiųsti keli klausimynai. Šios pastangos taip pat buvo grindžiamos elektroniniu susirašinėjimu, pokalbiais telefonu ir vaizdo konferencijomis su apeliacinėmis institucijomis, IN tarnybomis ir NA, siekiant užtikrinti, kad visi pareikšti susirūpinimą keliantys klausimai galėtų būti apsvarstyti, išnagrinėti ir aptarti atitinkamuose susitikimuose (darbo grupėse, praktiniuose seminaruose, išplėstinėje darbo grupėje ir pan.). Todėl projekto CP12 rezultatas nėra siauras teisės specialistų grupės darbo rezultatas; tai yra plataus visų ES intelektinės nuosavybės tinklo suinteresuotųjų subjektų bendravimo rezultatas, pripažįstant tinklo potencialią vertę.

2.2 Kaip IN tarnybos gali įgyvendinti bendrąją praktiką CP12?

Esant plačiam aktyvių suinteresuotųjų subjektų ratui ir plačiai bendrosios praktikos CP12 aprėpčiai ir taikymo sričiai, reikia didesnio lankstumo, kad būtų užtikrinta vertė ir naudingumas apeliacinėms institucijoms, IN tarnyboms ir NA. Todėl buvo nustatyta nauja galimybė, t. y. pasirinktinis įgyvendinimas. Vidaus apeliacinės institucijos ir IN tarnybos gali pasirinkti įgyvendinti arba visą bendrąją praktiką ir bendrąsias rekomendacijas (bendras įgyvendinimas), arba konkrečius skyrius ar poskyrius (pasirinktinis įgyvendinimas), ir tai gali sušvelninti teisinius suvaržymus, trukdančius kai kurioms vidaus apeliacinėms institucijoms ir IN tarnyboms įgyvendinti bendrąją praktiką ir bendrąsias rekomendacijas. Be to, IN tarnybos turi informuoti EUIPO apie skyrius ar poskyrius, kuriuos jos įgyvendins. Šis sprendimas atspindėtas suvestinėje lentelėje, kurioje pateikiama informacija apie tai, ką įgyvendina kiekviena IN tarnyba; ši lentelė yra pateikta bendrajame pranešime BP 12.

Kadangi išorės apeliacinės institucijos negali būti saistomos bendrąja praktika, dokumente CP12 pateikta rekomendacijų, kurias jos gali taikyti ir patvirtinti, kai mano, kad tuo suteikiama pridėtinė vertė ir teikiama nauda.

2.3 Kai IN tarnyba nusprendžia įgyvendinti bendrąją praktiką, kokį poveikį tai turės jos ankstesnėms, vykdomoms arba būsimoms procedūroms?

Kiekviena įgyvendinanti tarnyba bendrajame pranešime pateiks informaciją apie savo įgyvendinimo datą ir apie tai, ar bendroji praktika bus taikoma prekių ženklų procedūroms, kurios dar nebaigtos vykdyti įgyvendinimo dieną ir (arba) pradėtos po šios datos, kartu su sprendimu dėl to, ar bus įgyvendinama visa bendroji praktika CP12 (bendras įgyvendinimas), ar tik konkretūs skyriai ir (arba) poskyriai (pasirinktinis įgyvendinimas).

2.4 Kuo skiriasi bendrasis pranešimas CP12 ir bendroji praktika CP12?

Bendruoju pranešimu IN tarnybos informuoja naudotojus apie bendrosios praktikos CP12 (arba jos dalies (-ių)) įgyvendinimą jų tarnybose. Procedūros ir konkrečios bendrosios praktikos įgyvendinimo datos, taip pat skyriai ar poskyriai, kurie bus įgyvendinti, į šį dokumentą įtraukiami po to, kai juos patvirtina atitinkamos IN tarnybos. Be to, jame pateikiama pagrindinių bendrosios praktikos dokumente pateiktų rekomendacijų santrauka. Valstybių narių intelektinės nuosavybės tarnybos ir EUIPO savo interneto svetainėse jį paskelbs tuo pačiu metu.

O bendroji praktika yra EUIPO, vidaus ir išorės apeliacinių institucijų, valstybių narių IN tarnybų ir NA susitarimo dėl bendrųjų principų, susijusių su konkrečia projekto tema, rezultatas.

2.5 Ar IN tarnyba gali bendrąją praktiką įgyvendinti bet kada?

Taip. Visos IN tarnybos, neatsižvelgiant į jų dalyvavimą ir indėlį į projektą, primygtinai raginamos įgyvendinti bendrąją praktiką CP12. Visiška viso tinklo konvergencija priklauso nuo įgyvendinimo tarnybų skaičiaus. Todėl kuo daugiau IN tarnybų įgyvendins bendrąją praktiką, tuo lengviau bus pasiekti tą tikslą. Didesnis įgyvendinimo tarnybų skaičius užtikrins platesnę bendrosios praktikos aprėptį, taigi ir didesnį IN praktikos

teisinį tikrumą, skaidrumą ir veiksmingumą visoje ES.

2.6 Ar ES nepriklausančių šalių IN tarnybos gali įgyvendinti bendrąją praktiką?

Taip. ES nepriklausančių šalių IN tarnybos gali įgyvendinti bendrąją praktiką CP12. Kuo daugiau tarnybų įgyvendins bendrąją praktiką, tuo platesnė bus jos aprėptis, vadinasi, tuo atitinkamos IN sistemos bus veiksmingesnės ir skaidresnės naudotojams ir tarnyboms.

2.7 Ar IN tarnybos galės atsisakyti įgyvendinti bendrąją praktiką?

IN tarnybos šią praktiką įgyvendina savanoriškai. Galima įgyvendinti tik tinkamas (kiekvienai IN tarnybai) bendrosios praktikos CP12 dalis (pasirinktinis įgyvendinimas) arba atmesti (atsisakyti taikyti) visą bendrąją praktiką CP12. Bet kuri IN tarnyba, atsisakiusi įgyvendinti bendrąją praktiką, nebus laikoma įgyvendinančia tarnyba. Tačiau jeigu IN tarnyba nusprendžia įgyvendinti tik tam tikras bendrosios praktikos CP12 dalis, ji vis tiek gali būti laikoma įgyvendinančia tarnyba.

2.8 Kas atsitinka, jeigu nacionalinėje teisėje yra teisinių apribojimų? Ar tai reiškia, kad bendroji praktika CP12 apskritai netaikoma?

Jeigu yra teisinių apribojimų, IN tarnyba vis tiek gali iš dalies įgyvendinti bendrąją praktiką CP12 (pasirinktinis įgyvendinimas). Atsižvelgiant į plačią bendrosios praktikos CP12 taikymo sritį, tam tikros dalys gali būti naudojamos kaip gairės įrodymus tvarkančioms institucijoms. Teisiniai vieno ar kelių aspektų apribojimai netrukdo IN tarnybai taikyti CP12 kurioje nors ar visose kitose srityse.

2.9 Kas gali pasinaudoti bendrąja praktika CP12?

Bendroji praktika CP12 yra apeliacinėms instancijoms (vidaus apeliacinėms institucijoms, veikiančioms IN tarnybose, ir išorės apeliacinėms institucijoms, įskaitant teismus, veikiančius kaip išorės apeliacinės institucijos vykstant prekių ženklų procedūroms, ir administracinius organus / komitetus), NA ir prekių ženklų apeliacinių procedūrų šalims bei jų atstovams skirtos gairės. Kadangi daugeliu aspektų CP12 yra susijusi su įrodymais prekių ženklų apeliacinėse procedūrose bendrąja prasme, ji gali būti taikoma ne tik apeliacinėms procedūroms. Taigi, ji gali būti taikoma platesniame kontekste, įskaitant, be kita ko, pirmosios instancijos prekių ženklų procedūras. Todėl IN tarnyboms taip pat gali būti naudinga taikyti bet kurią bendrosios praktikos dokumente pateiktą rekomendaciją, kuri, jų nuomone, yra tinkama ir vertinga.

2.10 Kas atsitiktų, jei, pavyzdžiui, būtų priimtas teismo sprendimas arba kitoks sprendimas dėl bendrosios praktikos CP12 principų pažeidimo?

Jeigu atsirastų kokios nors naujos teismų praktikos, susijusios su bendrosios praktikos CP12 principais ir rekomendacijomis, įgyvendinant 2020 m. rugsėjo mėn. pradėtą EBP 4 paprojektį „Bendrosios praktikos palaikymas“ (angl. *Maintenance of Common Practices*) ta teismo praktika galėtų būti analizuojama ir nagrinėjama, ir tada būtų sprendžiama, ar atitinkamą dokumentą reikia pritaikyti prie naujai priimtos teismo praktikos. Tačiau tai gali būti pradėta tik įgyvendinus bendrąją praktiką.